JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 30sten JULY 1836. N. 31.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende brengt by deze ter kennisse van alle belanghebbenden, dat door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, by dispositie van heden N°. 467 is bepaald: dat voor alle aangiften die, ten gevolge van reeds bestaande, of in het vervolg nog te makene wetsbepalingen aan, de daartoe by die wetsbepalingen aangewezene ambtenaren of authoriteiten, wordengedaan tot verkryging van afschryvingen in de belastingen of landsregten, of wel tot waarborg tegen bepaalde boeten of penaliteiten, door zoodanigen ambtenaar of authoriteit, aan den aangever een bewys in scriptis van deze zyne aangifte zal worden uitgereikt. Zullende mitsdien, ten deze, elk een zich zelven voor schaden kunnen hoeden, en voor het vervolg geen beroep op verzuim aan den kant der ambtenaren of authoriteiten in eenige verdere aanmerking worde genomen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curacao den 22 July 1836.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 21 July 1836.

AL de genen, die nopens het lot van zekeren Heer MICHEL JAUBERT, die geboren zoude zyn te Aix (Departement des bouches du Rhone) in Frankryk en zich op dit eiland zoude hebben nedergezet, aan het bestuur alhier de noodige inlichtingen zouden kunnen geven, worden hierby, uit naam van den HoogEd. Gestr. HeerGezaghebber ad-interim dezer kolonie, uitgenoodigd en tevens verzocht om daarvan opgave te komen doen ter Koloniale Secretary dezes Eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

POST - DIRECTIE.

HET Nederlandsche Kofschip JOANNA JACOBA, gevoerd door Schipper D. J. BART, op Zondag den 31 July dezes jaars, naar Nederland zullende terugkeeren, zoo wordt by deze bekend gemaakt, dat ter dezer Post-Directie eenen Brievenzak zal worden opgemaakt om met dat vaartuig verzonden te worden en dat dezelve op Zaturdag den 30 dezer te twee ure des namiddag precies zal worden gesloten.

Curacao den 22 July 1836.
De Commis belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

DE ondergeteekende maakt hiermede bekend, dat hy, tot Doctor in de beide Regten bevorderd, na, op zyn verzoek, voor de Regtbank alhier den eed te hebben afgelegd, en aldus tot de Regtsgeleerde praktyk te zyn toegelaten, zich als praktiserend' Advokaat in deze kolonie heeft nedergezet, in welke hoedanigheid hy zoo vry is zich aan zyne landgenooten en de overige ingezetenen van dit eiland aan te bevelen.

P. COCKBURN PRINCE.
Curacao den 22 July 1836.

Boven laster en kwaadsprekendheid behoort men zich te verheffen.

Het is, en wel te regt, in Paus Siktus den V, zelfs door zyne grootste lofredenaars, aangemerkt geworden als eene onverdedigbare zwakheid, aan zyn, anders vast karakter weinig voegende, dat hy zich met de uiterste gestrengheid wreekte op eene spotterny, welke een persoon van geringe beteekenis zich, over de laagheid zyner afkomst, veroorloofd had.

Mecenas gaf aan Augustus den wyzen raad, om het zich nooit aan te trekken, als hy vernam, dat men te zynen nadeele had gesproken; en, zoo dikwyls de Vorst dien raad opvolgde, bevond hy er zich wel by.

De Keizers Arcadius en Honorius maakten den Volke openlyk bekend: Indien iemand van ons of van onze regering kwaad spreekt, wy willen hem niet gestraft hebben. Heeft hy het uit onvoorzigtigheid gedaan, men moet hem verachten; en is het eene opzettelyke boosheid, men moet ze hem vergeven.

Misschien heeft er nooit een Vorstengunsteling bestaan, die erger door schimpschriften van allerlei soort, is aangevallen geworden dan de Kardinaal Mazarin, doch verheven (in waarheid of in schyn) boven dergelyke beleedigingen, las hy zelf, of deed hy zich voorlezen, alles, wat men tegen hem schreef en in het licht gaf, en streek daarover vonnis, met het kalmste gelaat, en zonder de geringste merkbare gemoedsbeweging, zeggende daarby van het eene: *dat stuk is goed*; van een ander: *dat is overdreven*; van een derde: *dat is verkeerd aangevat.* Hy beschonk zelfs met eene ryke abdy eenenDichter, die hem in zyne verzen, deerlyk had gehavend.—Ook de befaamde Cromwel was niet vreemd van zoodanige grootmoedigheid, gelyk gebleken is, onder anderen, in zyne behandeling van Wane, die hem, op de bitterste wyze, in geschriften openlyk beschimpt had.

Toen ettelyke jonge lieden te *Parys* zich niet ontzien hadden van, by gelegenheid van openbare spelen, op eenen oneerbiedigen, zelfs beleedigende toon, zich uit te laten over Lodewyk den XII en zyn Hof, deed die Vorst hun alleenlyk aanzeggen, dat zy, van hem en van die hem het naast omringden, spreken mogten, zoo en wat zy wilden, indien het slechts daarmede niet al te uitsporig liep; doch dat zy wel zorg hadden te dragen van zich niet het geringste woord te laten ontvallen ten nadeele van de Koningin: want, maakten zy zich daaraan schuldig, zoo zou hy hen allen doen ophangen.

Vrouwen zyn, in zulke omstandigheden, doorgaans teergevoeliger en ketelooriger, dan mannen. Catharina de Medicis evenwel las gaarne de schot-en schimpschriften, die tegen haar in omloop gebragt werden, en, verre van er zich over te ergeren, lachte zy er gemeenlyk mede. Koningin Elisabeth van *Engeland* ging verder, als zy Robert Tipay, die wegens het schryven van een eerroovend stuk tegen haar in hechtenis was genomen, in vryheid deed stellen, en (dit nog niet genoeg) hem bovendien, vermits hy van die daad niet regterlyk overtuigd was geworden, eene aanzienlyke somme gelds schonk, tot vergoeding, zoo zy zeide van den misslag, dien men begaan had, in hem gevangen te zetten.

Nooit hebben Vorsten het zich beklaagd, wegens beleedigingen, hun door byzondere personen aangedaan, niet anders dan door verachting, gewroken te hebben; maar byzondere personen hebben zich nooit gewroken' van beleedigingen, hun door Vorsten aangedaan, zonder het zich deerlyk te klagen.—Prins Willem de I hield tot stelregel: dat de beleedigingen der Grooten, wanneer die blootelyk by geschrifte gedaan waren stilzwygend moesten verdragen worden, en zulks op grond der Geschieden s, als welke, in eene menigte voorbeelden, leert, dat men zich nooit tegen dezelven verdedigdt, zonder dat het berouwt, noch zonder deswege gelaakt te worden. Toen hy, by zyne *Verantwoording* tegen het schandelyke *Manifest*, of den zoogenaamden *Ban* van Flips, van deze grondstelling is afgeweken, was hy daartoe gedwongen door het belang des lands, aan welks hoofd hy stond, vermits hy op de plaats, welke hy bekleedde, niet kon blyven, indien hy de ongegrondheid der beschuldigingen, door den *Spaanschen* Koning tegen hem ingebragt, niet overtuigend voor de geheele wereld aantoonde.

Geduld.

Gedurende de regering van Koningin ELIZABETH over Engeland, verscheen eene tweede uitgaaf van ELYOT's Bibliotheek Elyota, door Dr. COOPER (die later als belooning van zynen letterkundigen arbeid Bisschop van Lincoln werd), vermeerderd met drie en dertig woorden en andere verbeteringen.—Hy had reeds acht jaren doorgebragt, met het verzamelen van dezen uitgaaf, toen zyne echtgenoote, eene booze en kwaadaardige vrouw, eens in zyn studeervertrek komende, alle door hem gemaakte aanteekeningen verbrandde, onder voorwendsel, dat zy vreesde, dat hy zich door te veelvuldigen arbeid zoude dooden. Kort daarna trad hy het vertrek binnen, en de verwoesting ziende, vroeg hy, wie er de oorzaak van was? Zyne vrouw bekende stout weg, dat zy het gedaan had; hare lydzame man zuchtte en zeide: "DINA, gy veroorzaakt my veel moeite." Dadelyk zette hy zich ter neder en werkte op nieuw acht jaren, ten einde de verlorene aanteekeningen te herstellen.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 July 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 6 Augustus, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat het fonds bestemd tot de oprigting van eenen toren en baken op het eiland Bonaire en op Klein Curaçao, in de afgeloopen week bedragen hebbende ... *f* 737 50.
door de volgende stortingen vermeerderd is, als van

den Heer E. J. Slengarde, 2e. luit. adjudant by den Heer Gezaghebber der kolonie	„ 10 00.
„ „ G. Vos Jz.	„ 10 00.
de Heeren M.&H. C. Henriquez	„ 20 00.
„ „ E. & J. Penso	„ 15 00.
den Heer Jos. P. Brandao	„ 15 00.
„ „ C. M. Gaerste	„ 15 00.
„ „ Moses de Marchena jr.	„ 5 00.

en alzoo thans reeds toegenomen is tot ... *f* 827 50.

Curaçao den 29 July 1836.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafge- [illegible]

[illegible]	[illegible]
Mietje Delanger.	John J. Haayen.
Marijet Gostockel.	Jean Deleon.
Ysaber Bermonte.	Manuel Leanes.
Alesina Surun.	Thomas Delima.
Maria D. Maduro	

Curaçao den 29 July 1836.
De Commis [illegible]
G. GORSIRA.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende van voornemen zynde met zyn huisgezin dit eiland te verlaten, zal op Maandag den 15den Augustus aanstaande, de volgende Effecten, &c. op Publieke opveiling doen verkoopen:—

Eene Plantagie genaamd WELGELEGEN, alias DAVELAAR, met opstal van Woonhuis, Magazyn, Hoender en Duiven Hokken, en houten water Goten; met een inventaris bestaande in twee Slaven, een Water Kano, en een party Tuin gereedschappen. Deze plantagie bevindt zich in de beste order en is vol vruchtdragende boomen van onderscheidene soorten.

Een stuk vlak gronds genaamd MAHAY; als mede

Een party Tuin en Huis Slaven.

De conditie zal voor de gegadigden voordeelig zyn, kunnende een derde kontant betaald worden, en de rest op Hypotheek op de Effecten blyven, of het geheele koopschat op Hypotheek onder meerder verband.

Al de hierboven gemelden zullen te bezien zyn van Maandag den 1sten Augustus aanstaande tot den dag vóór den verkoopdag, behalve op den 6den en den 13den.

M. A. JESURUN.

Curaçao den 29 July 1836.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1836.

L. K. Donderdag den 4 te 2 u. 35 m. 's morgens.
N. M. Vrydag den 12 te 10 u. 36 m. 's morgens.
E. K. Vrydag den 19 te 5 u. 40 m. 's avonds.
V. M. Vrydag den 26 te 9 u. 4 m. 's morgens.

TE KOOP
BY
August Muller.

Onderscheidene soorten Schryfbehoeften, als: PROPATRIA gesneden en onafgesneden, VELIN PAPIER, POST PAPIER, dito met gouden rand, groot en klein MEDIAAN, BOEKEN IN BLANCO, PENNESCHAGTEN, INKT, LAK, POTLOOD, enz.
MUZIEK PAPIER.
KARDOES en BORD PAPIER.
Hollandsche en Amerikaansche VILTE HOEDEN.
Supra fyn GROEN, GRYS en ZWART LAKEN.
Supra fyn BLAAUW, ZWART, GROEN en BRUIN HALF LAKEN.
WYN en STERKE DRANKEN;
EN
ZOUT
van de beste kwaliteit.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

23. bark Gregoria, Salas,	Porto Rico
golet Juanita, Ramires,	Coro
25. —— Candelaria, Borró,	Puerto Cabello
—— James Buseck, Young,	Baltimore
—— Serpiente, Marconnier,	St. Thomas
—— Ulisse, Leseur,	dito
brik Sarah Williams, Ellis,	Boston
bark Fanny, Walter,	Klein Curaçao
—— De Goede Hoop, Kraanwinkel,	Cayo San Juan
26. brik Baron, Gilley,	Nieuw York
27. bark Niña Ester, Crasto,	Puerto Cabello
golet Gran Maria, Ernst,	Wilmington
boot La Esperanza, Wilson,	Puerto Cabello
faluche Maria Gregoria, Oduando,	Coro
boot Virginia, Castillo,	Ocumare
—— Josephina, Durant,	dito
28. brik Francis, Grannis,	St. Croix
29. golet Transit, Gaerste,	Añasco

UITGEKLAARD—JULY.

27. kofschip Joanna Jacoba, Bart,
golet Ulisse, Leseur,
—— No. 1, Peron,
28. —— Juanita, Ramires,
29. —— Candelaria, Borró,

We [illegible] nigste berigten in dezelve van eenig belang zyn wederom uit Spanje. De krygsverrigtingen aldaar waren met nadruk begonnen. Cordova had de hoogten waarop de Carlisten verschanst waren, aangetast, [illegible] bezit genomen van Passages, eene opene stad met eene ruime haven door een kasteel verdedigd; en Brunelle met het fransche legioen was in de vallei van Bastan doorgedrongen. De magt der Carlisten wordt van alle zyden in een gedrongen, doch heeft het vooruitzigt eener afwending, die zy door eenen algemeenen opstand tegen de Koningin wegens den val van het ministerie verwachtte.

In Spanje heeft er eene verandering in het ministerie plaats gehad en wel op het oogenblik van krisis, waarop de veldtogt in het noorden geopend is en het lot van dezen veldtogt grootendeels van de rust in het andere gedeelte van Spanje afhangt.

Wy kunnen het gedrag der liberalen, zoo min als dat der Koningin goed keuren, daar geen van beiden in deze gevaarlyke tyden eenige concessien heeft willen doen. De liberalen moesten in deze tyden het aandringen op hervorming niet te ver getrokken hebben en liever daarmede gewacht hebben tot dat het lot van den stryd beslist was; doch Mendizabal als orgaan dezer party wilde de hervormingen voortzetten, en hiertoe werd het volgende vereischt:—

De benoeming van een zestigtal liberale proceres, of leden der eerste kamer, op dat de wetten, die de tweede kamer had aangenomen, ook in de eerste zouden doorgaan.

Ten tweede de verwydering van het garnizoen uit Madrid, wyl dat garnizoen slechts dient als dwangmiddel voor de ingezetenen; en

Ten derde de verwydering uit hunne posten van eenige personen, vooral de inspecteurs generaal van de schuttery; natuurlyk om de liberalen de handen ongebonden te laten.

Deze concessien bleef de Koningin volstandig weigeren, zelfs wilde zy dezelve niet gewyzigd aannemen. Allerwaarschynelykst is het dat de fransche ambassadeur deszelfs invloed heeft gebezigd.

Het spaansche volk eischt eene constitutie naar het model der moderne europesche staatsregelingen.

De burger koning ziet ongaarne dat Spanje zulk eene Constitutie heeft; eerstelyk: om dat hy wenscht, dat zyne regering liberaal zal afsteken by die der naburen; en ten tweede, dat, daar hy in Frankryk de inrigtingen zoo monarchaal zoekt te maken als mogelyk is, hy niet wil, dat Spanje het voorbeeld geeft van eene meer volksgezinde Constitutie aantenemen. De burger koning werkte daarom heimelyk Don Carlos in de hand, die hy gaarne op den troon zou zien; doch openlyk verklaarde hy zich voor de Koningin.

De Koningin, die ongaarne concessien aan het volk doet, even zoo als alle andere monarchen, schynt daarenboven naar Frankryk geluisterd te hebben en weigerde volstandig alle aanvragen van den eersten minister. Deze ziende, dat hy dan onmogelyk de beloofde hervormingen kon erlangen, verzocht zyn ontslag benevens dat zyner mede ministers; dit werd hun door de Koningin terstond toegestaan, die een ander ministerie benoemde van personen die meerder monarchaal gezind zyn.

De kamer der procuradores of volksvertegenwoordigers, die eensgezind was met Mendizabal, verzettede zich tegen deze verandering, waarop de Koningin de Cortes ontbond en volgens de nieuwe in de tweede kamer [illegible] ver- [illegible] op nieuw zamen riep tegen den 1 Augustus, hopende in de nieuwe tweede kamer leden te zien, die het tegenwoordige ministerie meerder gunstig zyn.

Deze geweldadige maatregel heeft op de [illegible] te Londen en elders een grooten schrik veroorzaakt, daar men op nieuw de oproerige toneelen van het vorige jaar vreest; en wel op het oogenblik dat Don Carlos in zulk eene dreigende houding staat.

De spaansche effecten zyn gevallen van 46 tot 39 pct.

De toestand van Spanje is verschrikkelyk. De schatkist is leeg; het leger onbetaald; de wissels door het leger getrokken, kunnen niet geaccepteerd worden.

De vreemde bankiers met wien Mendizabal een nieuw kontrakt van geldleening aangegaan had, weigeren aan dit kontrakt te voldoen om dat de Cortes ontbonden zyn alvorens dit kontrakt te sanctioneren. De nieuwe spaansche minister heeft zich tot den burger koning gewend met te kennen geving, dat hy zich alleen kondt staande houden door geldelyken bystand. De regering heeft, volgens sommige dagbladen, aan de bankiers belooft, dat Frankryk borg wilde blyven voor eene leening van vyf millioen franken, eerder om de Koningin te ondersteunen tegen eene omwenteling van den kant der liberalen dan tegen Don Carlos. Eenige verstandige en bezadigde leden der tweede kamer, raadden echter vóór derzelver ontbinding, de liberalen aan om op dit oogenblik maar alle concessien aan de Koningin te doen, liever dan door eene omwenteling Don Carlos in de hand te werken. Dit zou de verstandigste handeling zyn: want door den tegenwoordigen toestand heeft men ook meerdere hulp van Frankryk te wachten.

Louis Philippe handelt even zoo als alle zyne medemenschen. Hy vraagt niet wat regt of billyk is, maar wat zyn belang me-

debrengt; en zyn belang is dat Spanje monarchaal zy en zoo min mogelyk volksgezinde inrigtingen heeft.

De Koningin aan hare zyde heeft te veel gewaagd; wanneer nu op nieuw de omwenteling in alle deelen van Spanje, die hare regering erkennen, losbarst, dan moet het leger uit het noorden terug geroepen worden en Don Carlos heeft de handen ruim. Ook is de gedurige verandering van ministerie een groot kwaad. Naauwelyks is een minister met de portefeuille bekend, of hy moet dezelve weer uit de hand geven.

Het tegenwoordige ministerie heeft verklaard: dat deszelfs voornemen is om eerstelyk de finantien op eenen goeden voet te brengen en tevens den oorlog in het noorden ten einde te brengen; en dit gedaan zynde aan de hervorming de hand te slaan. De eerste minister Isturitz is van Cadix geboortig, is een goed financier, doch heeft geene diepe inzigten in de staatkunde. Ook heeft hy geene oratorische talenten, eene hoofdvereischte om de kamers tot zyne voorstellen over te halen.

Cordova vertrok van Vittoria op den 21 Mei aan het hoofd van drie afdeelingen.—Na een gevecht in hetwelk hy de Carlisten op Onate terug dreef, en hun een aanmerkelyke verlies toebragt, bezette hy de hoogten van de Sierra de Sau en van Adriaan naar Aranzazu. De la Torre, die de Carlisten te Onate kommandeerde, werd zwaar gewond. De Cristinos hebben een verlies gehad van omtrent 200 man, die buiten gevecht gesteld waren. De Brigadier Generaal O'Donnel is onder het getal der gewonden. Gedurende den nacht van den 23 heeft Cordova bezit genomen van de stelling van Arlaban. Op den 24 trok hy op naar Salinas.

De volgende is eene naauwkeurige lyst van Britsche officieren en soldaten, die gedood en gewond zyn door den vyand in de [illegible] Mei 1836:—

Gedood: 5 kapiteins, 5 luitenants, 5 sergeanten, 116 gemeenen; totaal 131.—Gewonden: 2 brigadier generaals, 3 kolonels, 2 luitenant kolonels, 9 majoors, 20 kapiteins, 22 luitenants, 7 vaandeldragers, 33 sergeanten, 594 gemeenen; totaal 692.—Totaal 2 brigadier generaals, 3 kolonels, 2 luitenant kolonels, 9 majoors, 25 kapiteins, 27 luitenants, 7 vaandeldragers, 38 sergeanten, 710 gemeenen.—Generaal totaal 823.

Het bezoek der prinsen van Orleans in de hoofdstad van Pruissen, verschaft tydingen aan alle de duitsche en aan een groot getal fransche dagbladen. Men meent te weten: dat de reis van de Hertogen van Orleans en Nemours naar Berlyn, voornamelyk tot doel heeft eene byeenkomst met de Koningin der Nederlanden, met inzigt om een einde te maken aan de lang uitgestelde Belgische en Hollandsche kwestie. Wy zyn niet onderrigt, welke uitslag deze byeenkomst met de Koningin der Nederlanden heeft gehad; maar het is waarschynlyk dat er tot nog toe niets dan onderlinge beleefdheden verwisseld zyn geworden.

Brieven van den Helder van den 20 Mei berigten de aankomst van Prins Frederik der Nederlanden, in hoedanigheid van Groot Admiraal en van Prins Willem Frederik Hendrik, derde zoon van den Prins van Oranje, om het eskader van den Admiraal Ziervogel te bezoeken.

Gedurende vele jaren is er niet zulk een aantal leden van vreemde koninklyke familien in Londen geweest, als er tegenwoordig zyn. De Prins van Oranje en twee zyne zonen; de Prins en de Princes van Capua; de Hertog (Willem) van Brunswyk; en van andere regerende familien. Verders de Hertog van Saxen Coburg, Prins Albert, de Prins van Meiningen, en Prins Ernst van Hessen.

De kleeding van den Prins van Oranje en zyne zonen is zeer eenvoudig. Zyne Koninklyke Hoogheid slaapt op een veldbed, dat hy van Holland heeft gebragt; en alhoewel zy ieder avond de vergaderingen van aanzienlyken bywonen, staan zy 's morgens te zes uren op; zy wandelen dikwyls de *Bondstreet* en *Regentstreet*, zonder gevolg. Zy bezoeken de winkels om het een en ander te koopen.

Men spreekt van een huwelyk tusschen de Princes Victoria en Prins Augustus van Saxen Coburg.

Het Huwelyk van den Prins van Capua.

Zyne Koninklyke Hoogheid Prins Karel Ferdinand van beide Sicilien is onlangs volgens het kerkgebruik der Protestanten in de St. George's kerk, met Mejufvrouw Penelope Smyth, nu Princes van de beide Sicilien en Capua, in den echt getreden.—De plegtigheid werd volvoerd door den Deken van Carlisle. De vergadering van de kerk van St. George werd den vorigen Zondag afgevraagd voor de derde keer, of er eenige wettige hindernis was tegen de echtverbintenis tusschen Karel Ferdinand van Bourbon en Penelope Smyth, het antwoord was "Neen," maar den volgenden Zondag werd het huwelyk gestuit door den Napolitaanschen Graaf Ludolph, vergezeld door zyn Secretaris den Hertog Regina, welke den predikstoel naderde, zeggende "Ja," waarop eene woordwisseling plaats had tusschen den Graaf en den Predikant, in welke de eerste zeide, dat het de wil van den Koning van Napels was. dat het huwelyk geene plaats zoude hebben; maar de Predikant weigerde de tegenwerping aan [illegible] het huwelyk kerkelyk in. Het gelukkige vorstelyke paar ontving vervolgens de gelukwenschingen van een aantal vrienden, die er tegenwoordig waren.

Het is bekend, dat Kapitein Ross in zyne jongste reize naar de poolzee bevonden heeft, dat de Prins Regents ingang een zeer diep inloopende zeeboezem is, en er slechts een smalle landengte van een kwart myl breed dezen ingang van de poolzee scheidde. Het volgende jaar deed kapitein Back de landreize naar de poolzee en deed verscheidene waarnemingen aangaande die smalle landengte.

Met primo Juny stond uit Engeland te zeilen het schip de Terror, kapitein Back, met oogmerk om Prins Regents ingang tot het einde toe intezeilen, en vervolgens de boten en levensvoorraad over de smalle landengte te vervoeren naar de poolzee; vervolgens de noordelyke kust van Amerika langs te varen tot in de Stille Zuid zee. Deze noordwestelyke doortogt, die thans zoo menigmaal beproefd, maar telkens mislukt is, heeft thans alle kansen van te slagen voor zich.

Eenige Godsdienstige begrippen der Siamezen.

Naast *Phra-Phu-Thi-Cham*, die onder hunne Goden de aanzienlykste is, hebben de Siamezen nog andere van mindere beduidenis. *Phra-Sion* beteekent by hen *God Messias*. Zy gelooven, dat deze God vroeger een mensch geweest is, dat hy op de wereld zal terug komen, en het heelal gelukkig maken. De tyd echter nog onbepaald. De Talapoins leeren intusschen, dat buitengewone teekenen in den hemel en op de aarde die tweede komst een ieder zullen aankondigen. Ook zeggen zy, dat de wereld in hare tegenwoordige gedaante moet vergaan. Vooraf zullen zware oorlogen gevoerd worden; de menschen zullen zich verworgen, en veel kleiner worden van gestalte: van tyd tot tyd zullen zy worden als een pop, zoodat zy haken en ladders noodig hebben, om de vruchten uit hunne hoven te plukken. Vóór het einde der wereld zullen er twee zonnen schynen aan den hemel; daarop drie, vier, tot zeven toe.—Deze zonnen zullen veel ongeluk aanbrengen. Wanneer de tweede komt, zullen de vloeden en bronnen opdroogen, later de meeren en stroomen; verder zullen boomen en planten verdorren, de dieren sterven, en eindelyk de menschen. Wanneer dan de zevende zon verschynt, zal de wereld in asch wegstuiven. Dan zal *Phra-Sion* uit den hemel komen en de menschen opwekken. De aarde zal veranderd worden in eene heerlyke landstreek, en er zullen geen onheil, geen leed, geene tranen, geene ziekten, geene hel meer zyn. De menschen zullen onsterfelyk wezen, en eeuwigen vrede, eeuwige vreugde en eeuwige zaligheid genieten, zalig in het aanschouwen van *Phra-Sion*. Ryke gaven aan de Talapoins, kunnen de wederkomst van dezen goddelyken Verlosser verhaasten.

Zoo overeenstemmende deze begrippen in vele byzonderheden met de leer des Bybels zyn, zoo verwyken dezelve af in andere dingen. De Siamezen gelooven aan eene verdoemenis der boozen, en de zinnelyke denkbeelden, die zy zich van de straffen der goddeloozen maken, zyn buitensporig. Daar zy gelooven, dat de zielen der veroordeelden, na vele eeuwen gepynigd te zyn geweest, in dieren overgaan, en na onderscheidene dieren bewoond te hebben, eindelyk weder in menschen wonen zullen, zoo hebben zy een onbepaalden eerbied [illegible] wyls levende visch, en werpen die dan weder in den vloed. Zwynen en andere dieren worden op hunne kosten in de pagoden onderhouden, tot dat zy hunnen natuurlyken dood sterven. Zoo zorgen zy voor de dieren, als hunne broeders, maar denken niet aan de verpleging van hunne kranke medemenschen. Er was eene vrouw in *Bangkok*, die stout en styf beweerde, dat zy zich zeer wel wist te herinneren, drieerlei veranderingen ondergaan te hebben, eer zy als vrouw op de wereld kwam. Als eene geduchte straf voor hen, die met een hengel visschen, houdt men het, dat hy na zynen dood aan de keel zal moeten hangen aan een hengel, gelyk de visch. En die een zwyn doodt, eene zoo afgrysselyke straf is er niet uit te denken zoo als hem treffen zal.

Iets belangryks aangaande de Schaaps-teelt.

Over de veredeling der Schapen, en de grond-regels, welke, by het kruisen van verschillende rassen behooren te worden opgevolgd.

(Het vervolg en slot van onze laatste.)

Opmerkelyk, en, in een physiologisch opzigt, hoogst belangryk is de waarneming van Sturm, die wy, door onze ondervinding, althans omtrent de Schapen, kunnen bevestigen, dat de veranderingen, welke, door het kruisen, in de verschillende ligchaams-deelen worden voortgebragt, van de edelste deelen, namelyk den kop en de hersenen, beginnen, en zich verder langs den ruggraat voortplanten. Zoo zullen, volgens hem, by de veulens van gewone Merrien, en een' edelen Hengst geboren, onder tien gevallen, zeker in acht of negen, de kop en de voorste deelen naar die des vaders slaan, terwyl zy de achterdeelen en het kruis van de moeders behouden, welke eerst, by eene voortzetting der paring, meer en meer aan die des eersten gelyk worden.

By de lammeren van ruig- of langwollige Schapen, en kort-wollige Rammen, gevallen, zweemen de kop en fijnere wol weldra tot op de helft van den rug naar die der vaders, terwyl de wol der achterdeelen den aard en de gedaante van die der moeders behoudt. Deze weerstaat de verandering het langst, en neemt eerst hier later eene evenredige fynheid aan. Deelt de wol aan deze deelen in de eigenschappen van den Ram, dan kan men de veredeling als volkomen beschouwen. De staart echter neemt reeds by de eerste voortbrengselen

de gedaante van den laatsten aan; dezelve namelyk ondergaat verkorting of verlenging, naar mate der gesteldheid van dit deel by dezen. De staart wordt met wol, in plaats van met haar, begroeid, indien zulks by by den Ram plaats vindt (*).

Het is van belang, dat de Ooijen voor de eerste maal, wanneer zy togtig worden, door een fraaijen Ram worden gedekt, dewyl somwylen de lammeren van volgende werpingen naar den vader zweemen, waarmede de moeders vroeger hebben gepaard. Zoo heeft men waargenomen, dat, indien eene Ooi eenmaal door een zwarten Ram is besprongen, zy ook naderhand, ofschoon door een witten Ram gedekt zynde, bonte lammeren voortbragt (†).

Wanneer, op de bedoelde wyze, de kudde tot veredeling is gebragt, zoo worden de verkregene eigenschappen by de afstammelingen bewaard, door deze onderling te doen voorttelen, moetende de kruisings-Rammen daartoe niet eerder dienen, dan nadat de veredeling eene zekere volkomenheid heeft bereikt, vermits men zich anders aan teruggang blootstelt. Men is het evenwel niet eens, ten aanzien van het getal der teelten, wanneer deze tot de voortteling mogen worden aangewend. DAUBENTON was van gevoelen, dat de Rammen der derde teelt reeds tot de veredeling kunnen dienen. De meesten evenwel willen geene kruisings-Rammen daartoe hebben gebezigd, dan die byna of geheel eene volkomene veredeling hebben verkregen, en dus niet van eene vroegere dan de vyfde of zesde kruisings-teelt. Anderen stellen, dat ook zelfs de volkomen veredelde Rammen niet in staat zyn de hoogste veredeling te bewaren, maar dat de kudde aan verbastering onderworpen is, indien niet de verkregene verbetering ondersteund worde, door, van tyd tot tyd, op nieuw zuiver oorspronkelyke Rammen te bezigen.— Men noemt zulks de *vernieuwing of verfrissching van het bloed*. Aan het verzuimen van dezen maatregel wordt dan ook veelal het min gelukkig slagen der Schaaps- of wol-veredeling toegeschreven. Het laatste wordt door sommigen, over het geheel, als onnoodig gehouden, daar zy willen, dat, indien eenmaal de veredeling is tot stand gebragt, dezelve zeer goed bewaard blyft, door de voortteling der afstammelingen. STURM beweert tevens, dat, blykens de ondervinding, de Rammen eener hooge veredeling even zoo goed de verkregene eigenschappen voortplanten, indien zy tot de kruising met land-Schapen worden aangewend, als de oorspronkelyke Rammen der Merinos. Hy zegt, dat vele der Saxische kudden, zelfs de uitgezochtste, zoo als die te *Rochsburg*, en de *Electoraal-Schapen*, voor kruisingen of *mestiezen* te houden zyn, by welke de fynheid der wol volkomen standvastig is gebleven. Alleen dan zal eene zoogenaamde vernieuwing noodig zyn, indien er een misslag in de voortteling heeft plaats gehad, waardoor men sommige eigenschappen, die toevallig, of door eene opzettelyke vermenging, zyn voortgebragt, wederom wenscht te verwyderen. Als dan moet men op nieuw van oorspronkelyk edele Rammen gebruik maken.

Voor het overige, valt het niet te betwyfelen, dat de veredeling te meer zal bevestigd worden, naarmate dezelve langer en zorgvuldiger wordt voortgezet: zoodat men, onder het bezigen van Rammen der vyfde, zesde, of verdere teelten, minder aan verbastering of terugslag onderhevig blyft, dan indien dezelve vroeger worden aangewend (*). Doch in dezen komt het oogmerk mede in aanmerking, hetwelk men zich met de wol-verbetering voorstelt. Heeft men slechts de bedoeling, om by v. eene tusschen-soort van fynere of betere wol te verkrygen, dan zal men hierin kunnen slagen, door de afstammelingen, zelfs der tweede, derde, en vierde teelten onderling te doen voorttelen, als wanneer de wol die verandering zal behouden, welke zy heeft verkregen. Zulke kruisingen zyn evenwel niet in staat dezelfde verbetering aan andere Schapen bestendig mede te deelen, daar deze zich spoedig wederom zal verliezen, wanneer men toelaat, dat dezelve zich met de land-Schapen vermengen. Er zal dan even spoedig teruggang by de kruisingen in de wol-verfyning worden opgemerkt, als deze, door de veredeling, was voortgebragt. Immers is dezelve by hen niet standvastig geworden, hetwelk alleen geschiedt, door de voorttelingen met de oorspronkelyke Rammen tot de meest volkomene veredeling toe voort te zetten.

Niet minder is de algemeene regel, welke by het kruisen van verschillende dier-rassen moet worden opgevolgd, ook op de veredeling der Schapen toepasselyk, dat men namelyk spoediger en beter zal slagen, indien de voorwerpen niet te veel van elkander verschillen.— Ten aanzien der wol-verbetering zou het dus niet volkomen doelmatig wezen onmiddelyk de grof-wolligste Ooijen, zoo als by v. het Veluw- of het kleine Heide-Schaap, met Rammen van de hoogste wol-fynheid, gelyk de Saxische Electoraal-Merinos, te doen paren.— Beter zal het oogmerk worden bereikt, door de verbetering met Rammen eener minder fyne wol te beginnen, en alzoo, door eene overgangs-kruising, de Schapen tot eene hoogere verfyning voor te bereiden, welke dan steeds door fynere Rammen kan worden vervolgd. De ondervinding heeft het voordeelige van zoodanige langzame toenadering der rassen tot elkander, opzigtelyk de wol-verbetering, bevestigd (†). Dezelve verkrygt op deze wyze meerdere regelmatigheid en standvastigheid. Indien zeer grof-wollige Ooijen terstond met zeer fyn-wollige Rammen worden vereenigd, zoo schynt de verandering van het gestel by de eerste afstammelingen te plotseling en ongeregeld te geschieden. Terwyl de huid zelve zich welligt naar den vader vormt, deelt de moeder nog aan het celweefsel hare overvloedige grove sappen mede. Deze stygen in de fijne wolharen opwaarts, overvullen dezelve, en kunnen, dewyl zy geen genoegzaam fijne olieachtige deelen bezitten, aan de wol niet die buigzaamheid en zachtheid mededeelen, welke deze, naar hare fijnheid, vordert. Hierdoor wordt onregelmatigheid in de bogen der wol voortgebragt, hetwelk aanleiding geeft tot het tweernen, of andere gebreken der vacht. Deze zyn daarom inzonderheid eigen aan kudden, by welke men, te dezen opzigte, in de veredeling eene verkeerde leiding heeft gevolgd. Ook neemt men dikwyls waar dat, by een te groot verschil tusschen de Rammen en Ooyen, wat het karakter der wol betreft, deze by de afstammelingen niet over het geheele ligchaam verbeterd wordt, maar slechts aan sommige deelen fijn te voorschyn komt, terwyl zy, op kleine afstanden, aan andere plaatsen grof blyft, en haar oorspronkelyken aard behoudt, zoodat hierdoor eene groote ongelykheid in de vacht ontstaat. Men mag hierby, als het ware, een stryd tusschen de edele en onedele geaardheid veronderstellen, welke laatste niet zoo spoedig door de eerste kan worden overwonnen, dat eene regelmatige verandering in de geheele huid wordt voortgebragt, hetwelk dus als by gedeelten geschiedt (‡).

De ligchamelyke veranderingen door het kruisen geschieden moeijelyker, naar mate de onveredelde Ooi-Schapen op zich zelve zuiverder, dat is, van een overoud of volbloed ras zyn. De ras-oorspronkelykheid weerstaat den invloed van het vreemde bloed het sterkst (*). De vervorming of veredeling geschiedt dus spoediger en meer zigtbaar, indien de moeders tot een gemengd of bastaard-ras behooren, waarby de eigenschappen nog niet volkomen gevestigd, maar steeds onstandvastig zyn. Het mannelyk volbloed-dier oefent alsdan deszelfs overwegend vermogen op de afstammelingen in eene sterkere mate uit, en deze zullen daardoor te gemakkelyker aan den vader gelykvormig worden.—Langwollige moeder-Schapen eindelyk zullen binnen korteren tyd, door dusdanige betere Rammen, en kortwollige moeders, door Rammen van gelyksoortige doch betere rassen, veredeld worden, dan omgekeerd, door de paring van de eerste met de laatste.

Wy moeten nog ten slotte dezer afdeeling gewag maken van de voortteling in bloedverwantschap, als staande met de veredeling in het naauwst verband. Om toch deze te beginnen en te voltooijen, moeten de eerste kruisingen, namelyk de Ooijen, op nieuw door denzelfden Ram, die tot de veredeling wordt aangewend, worden bevrucht, terwyl de verkregene eigenschappen vervolgens, door de bloedverwantschaps-voortteling der afstammelingen worden onderhouden. Alsdan worden evenwel de betrekkingen reeds spoedig meer verwyderd. Het zou tot eene te groote uitvoerigheid leiden, indien wy dit onderwerp, waarover de gevoelens zoo zeer verdeeld zyn, ja in volstrekte tegenspraak met elkander staan, opzettelyk wilden overwegen. Men vindt hetzelve in de werken der vele reeds aangehaalde schryvers over de Schaaps-teelt breedvoerig behandeld. Wy zullen er daarom slechts met een enkel woord over spreken. Zy, die het paren der dieren in de naaste bloedverwantschap afkeuren, en zulks als eene overtreding der natuurwet beschouwen, meenen, dat daardoor op den duur tot verzwakking, ontaarding, en eene verkleinde, ja zelfs gebrekkige, ligchaams gesteldheid by de nakomelingen aanleiding wordt gegeven, zoodat de goede hoedanigheid van het ras hierdoor ten eenemale bedorven wordt, en verloren gaat (†). Anderen integendeel houden deze veronderstelde uitwerkingen als geheel op dwaling en vooroordeel berustende, en beweren, dat juist in deze wyze van paring de grondslag voor de instandhouding van de deugdzaamheid der rassen moet gezocht worden. Zy beroepen zich onder anderen op de edele rassen van het Arabische Paard, ook van de Engelsche blood-Paarden, welke langs dezen weg zyn ontstaan, en duurzaam by hunne voortreffelykheid bewaard blyven. Het valt, volgens hen, wel niet te ontkennen, dat door de paring van, na aan elkander verwante dieren, meermalen zwakke en gebrekkige afstammelingen worden voortgebragt, dan, daar zoowel de slechte als goede eigenschappen van de ouders aan de jongen worden medegedeeld, zal zulks aan de onvolkomene gesteldheid der laatste, niet aan de voortteling in bloedverwantschap op zich zelve, moeten worden toegeschreven. Bezitten de beide ouders goede hoedanigheden, en zyn dezelve vry van gebreken, dan zullen de voortbrengselen daaraan beantwoorden. Uit de instinctmatige afkeer der dieren, ten aanzien van de paring met de naaste bloedverwanten, kan geen bewys tegen dezelve worden afgeleid, vermits zy, aan zich zelve overgelaten wordende, elkander tot de paring aanzoeken, en zonder onderscheid dezelve verrigten, even als tusschen die voorwerpen plaats heeft, welke in eene verwyderde betrekking van bloedverwantschap staan. In vryheid levende, paren vele dieren der naaste bloedverwantschap zelfs by voorkeur onderling.— Aan de schending van eenig verbod der Natuur valt hier dus niet te denken. De zedelyke, maatschappelyke, of staatkundige wetten, die den mensch ter opvolging, volgens de beginselen zyner redelykheid, werden voorgeschreven, vinden op de dieren geene de minste toepassing.

(*) Dit kan mede dienen tot bevestiging der waarneming, dat de ligchaams-verandering geschiedt volgens den loop van het hersen- en zenuw-gestel, als van den kop beginnende, en langs den ruggraat tot het einde voortgaande. Hangt misschien de invloed, welken in dezen het mannelyke dier boven het vrouwelyke op de jongen uitoefent, af van den onmiddelyk bevruchtenden indruk des vaders by de paring op de vruchtkiem der moeder, waarin het zenuw- of ruggemerg, volgens de waarneming van vele physiologen, van alle deelen het eerst ontstaat?

(†) Van dit merkwaardig, en inderdaad onverklaarbaar verschynsel, vindt men, by onderscheidene Schryvers, omtrent andere dieren, vele voorbeelden opgeteekend. Merrien, onder anderen, die slechts eenmaal van een Ezel-Hengst dragtig zyn geworden, zouden naderhand of onvruchtbaar blyven, of slechts Paarde-veulens voortbrengen. In Engeland werd, in 1815, eene Merrie dragtig van een quagga-Hengst, en wierp een gevlekt veulen, hetwelk zy slechts in 1816, doch naderhand niet meer, zag. In 1817, 1818, en 1823, werd zy wederom, telkens door een Arabischen Hengst, gedekt. Zy bragt drie veulens ter wereld, die nog grootere vlekken hadden, dan het eerste bastaard-veulen, benevens langere streken op den rug, en dwars-strepen aan de bovenste deelen der beenen. Een tam wyfjes-varken speelde met een wild mannetje. Meerdere jongen geleken naar den Vader. Hetzelfde wyfje wierp naderhand, van een tammen beer gedekt, onderscheidene jongen, die vlekken hadden, even als de wilde beer.— Door de jagers wordt algemeen aangenomen, dat de vrouwelyke honden, indien zy eens met een mannelyken Hond van een ander ras hebben gespeeld, vervolgens, zelfs wanneer zy door den zuiversten patrys-Hond worden bevrucht, een of meerdere jongen ter wereld brengen, welke naar den eersten gelyken. Men wil hebben opgemerkt, dat somwylen kinderen uit het tweede huwelyk eener vrouw, in physische hoedanigheden meer overeenkwamen met den overleden echtgenoot, dan met den Vader. De gevallen, welke door zoo velen bevestigd worden, laten wel geen twyfel omtrent de waarheid der zaak over. Ik kan dezelfde ondervinding staven door een voorbeeld, tot de vogelen betrekkelyk, waaromtrent ik nog geene waarnemingen vermeld heb gevonden. Eene kalkoen-hen namelyk, welker vederen zwart-bont waren, werd voor de eerste maal, door een geel-gekleurden haan getreden. Uit de eijeren kwamen gele kiekens voort. Nu werd deze hen weggedaan aan een boer, die geene andere dan zwarte of bonte kalkoen-hanen had, waardoor zy nu getreden werd. Uit de eijeren, welke dezelve daarna legde, kwamen insgelyks gele kiekens te voorschyn, gelyk aan die, welke door haar waren uitgebroeid, toen zy van den gelen haan was bevrucht geworden.

(*) Sommigen hebben gesteld, dat er wel 30 generatien gevorderd zullen worden, om het *volbloed* zoo standvastig te doen zyn, dat daardoor tegen terugslaan worde verzekerd. J. G. ELSNER houdt zulks als ten eenemale ongegrond. Zyn daarover met veel ervarings-kennis geschreven, werkje is my eerst laat onder de bewerking dezer Verhandeling ter hand gekomen, hetwelk my leed doet, daar hetzelve vele opmerkingen en beschouwingen bevat, waarvan ik een nuttig gebruik zou hebben kunnen maken.

(†) Het is, zegt STURM, volkomen door de ervaring bewezen, dat, onder een geheelen stam van Merinos, welke zich door een groot verschil van wol-fynheid onderscheiden, de veredeling het best gelukt, niet indien men den fynsten Ram op de grofste Ooi zet, maar een zoodanigen, die het midden tusschen de beide fynheden houdt. SCHMALZ bevestigt dit. Volgens hem verkrygt het voortbrengsel van een edelen Merinos-Ram en een zeer gemeen land-Schaap gewoonlyk aan alle deelen des ligchaams gemengde fyne en grove wol, waarvan geen goed fabrikaat kan worden vervaardigd.

(‡) In soortgelyke ongelykaardigheid der rassen is ook de reden gelegen, dat de eerste kruisings-afstammelingen der Paarden, indien het verschil tusschen den Hengst en de Merrie te aanmerkelyk is, dikwyls niet alleen eene, in het oog vallende, onevenredigheid in de ligchaams-bouw bezitten, maar dat zich ook by dezelve meermalen gebreken openbaren, welke by geen der ouders plaats hadden.

(*) Het schynt, zegt GIROU DE BUZARAIGNES, als kost het de Natuur de meeste moeite afstand te doen van het halve deel, hetwelk door de paring van verschillende rassen, by de eerste generatie wordt voortgebragt. De stryd van het edele met het onedele is daarom ook, by eene beoogde vervorming van gemeene dier-rassen, by de tweede teelt het meest duidelyk.

(†) Deze leer, welke voornamelyk van DE BUFFON haar gezag heeft ontleend, is, gedurende langen tyd, vry algemeen omhelsd. Sedert de laatste jaren is dezelve evenwel door velen met kracht bestreden. Eene even grondige als geleerde wederlegging van het gevoelen des grooten Natuurkundige, en van anderen, die hem gevolgd zyn, en naar zyne grondstellingen hunne wyze van veredeling hebben ingerigt, wordt aangetroffen, in een werk van HOFACKER. Voorts wordt door SCHMALZ over dit onderwerp gehandeld. Hy heeft voor een groot gedeelte de gronden door HOFACKER aangevoerd, overgenomen. In deze werken worden de voornaamste Schryvers vermeld van vroegeren en lateren tyd, die de paring in bloedverwantschap tot een onderwerp van opzettelyke overweging hebben gemaakt, zoo wel met betrekking tot de dieren in het algemeen, als wat haren invloed betreft op de Paarde-fokkery in het byzonder.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.